

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
- SECȚIA A - II - A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL -

Nr. operator de date cu caracter personal : 3159

Dosar nr. 1355/111/CA/2019

DECIZIA nr. 900/CA/2019 – R

Ședința publică din data de 04.11.2019

Curtea constituită din:

Președinte: Simona Cătălina Marinescu

Judecător: Ovidiu Blaga

Judecător: Alina Crina Opreș

Grefier: Cristina Nan

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurenta pârâtă **UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ BIHOR**, cu sediul în Oradea, Piața Unirii nr. 2-4, jud. Bihor și cu sediul procesual ales la S.C.P.A. „Kovacs, Kadar și Asociații”, situată în mun. Oradea, str. V. Alecsandri nr. 21, ap. 9, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimata reclamantă **S.C. BIHOR MEDIA S.A.**, CUI RO 25908958, înregistrată la O.R.C. de pe lângă Tribunalul Bihor sub nr. J05/1060/2009, cu sediul în Oradea, Calea Aradului nr. 4, bloc 3, sc. A, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 515/13.06.2019 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect *comunicare informații de interes public*.

La apelul nominal făcut în cauză răspunde recurenta pârâtă, prin avocat Kadar Hunor, în baza împuternicirii avocațiale depuse la fila 4 din dosar, lipsind intimata reclamantă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este scutit de taxă judiciară de timbru, după care:

Se prezintă în cauză dna Totorean Adriana, identificată cu C.I., seria ZH nr. 241220, angajată în calitate de jurnalist la S.C. BIHOR MEDIA S.A., care depune la dosar o delegație de reprezentare din partea acestei societăți.

La interpelarea instanței, învederează că nu are studii juridice.

Reprezentantul recurenteii arată că nu are alte excepții, probleme prelabile sau cereri de formulat.

Instanța, nefiind alte excepții, probleme prelabile sau cereri de formulat, consideră cauza lămurită și acordă cuvântul asupra acesteia.

Reprezentantul recurenteii solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, fără cheltuieli de judecată.

Învederează că susține excepția inadmisibilității procedurii prelabile. Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, anterior intentării unei acțiuni în fața instanței de contencios administrativ, este obligatorie parcurgerea procedurii prelabile. Or, arată că în prezenta cauză reclamanta-intimată nu a făcut dovada formulării unei plângeri prelabile.

În opinia sa, se impune casarea sentinței recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, având în vedere că, până la comunicarea sentinței, nu a avut cunoștință de prezentul proces, nefiind legal citați. Din cuprinsul procesului-verbal din data de 14.05.2019, întocmit de factorul poștal Szekely Mihaela, rezultă că citația pentru termenul de judecată din

06.06.2019 a fost lăsată în cutia poștală pentru că nu a fost găsit nimeni la sediul asociației. Având în vedere că nu a găsit nicio citație în cutia poștală, după studierea dosarului, a întrebat pe reprezentanții celorlalte persoane juridice care au sediul în clădirea în care există sediul recurentei, dacă nu au găsit cumva o citație adresată acesteia. Cu această ocazie, numitul Korosi Kristof, președintele Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, a deschis în prezența sa cutia lor poștală, care se află lângă cutia poștală a Uniunii, ocazie cu care a observat că citația emisă pe numele Uniunii Democratice Maghiare din România se afla în cutia poștală a Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, în consecință, factorul poștal, probabil din eroare, a pus citația în cutia postată a Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, care atrage nelegala îndeplinire a procedurii de citare. Având în vedere că nu a avut cunoștință de existența procesului, nu a putut să formuleze întâmpinare și nu a putut să efectueze o apărare adecvată în fața instanței de fond.

Pe fondul cauzei, arată că, atâta timp cât UDMR nu este nici partid politic, nici organizație neguvernamentală de utilitate publică, nu îi sunt aplicabile disp. art. 2 din Legea nr. 544/2001, neavând obligația de a furniza informații de interes public.

Instanța reține cauza pentru deliberare și pronunțare.

CURTEA DE APEL, DELIBERÂND:

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată:

Prin sentința nr. 515/13.06.2019, Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. BIHOR MEDIA S.A., în contradictoriu cu pârâta UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA - FILIALA BIHOR.

A dispus obligarea pârâtei la comunicarea către reclamantă a informațiilor de interes public solicitate conform adresei nr. 56 din 13.03.2019.

A respins restul pretențiilor ca nefondate.

A luat act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs recurenta pârâtă UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ BIHOR, solicitând admiterea acestuia, în baza art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 și, în principal, admiterea excepției inadmisibilității pentru neefectuarea procedurii prealabile și respingerea acțiunii ca inadmisibilă, în baza art. 498 alin. (2) C.proc.civ., casarea sentinței recurate, cu trimiterea spre rejudecare la Tribunalul Bihor, pentru motivul că nu a fost legal citată la singurul termen de judecată din 06.06.2019, la care s-a dezbătut fondul cauzei și, în subsidiar, respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

În motivele de recurs a arătat următoarele:

În ceea ce privește excepția inadmisibilității:

Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, anterior intentării unei acțiuni în fața instanței de contencios administrativ, este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile. Or, arată că în prezenta cauză reclamanta-intimată nu a făcut dovada formulării unei plângeri prealabile.

În ceea ce privește nelegala citare a recurentei:

Subliniază faptul că, până la comunicarea sentinței, nu a avut cunoștință de prezentul proces. A aflat de existența procesului abia în momentul în care i s-a comunicat Sentința nr. 515/CA/2019 a Tribunalului Bihor. După acest moment s-a deplasat la sediul instanței și a solicitat la studiu dosarul cauzei pentru a verifica de ce nu a fost citată. Cu această ocazie a aflat că la dosar există un proces-verbal din data de 14.05.2019, întocmit de factorul poștal Szekely Mihaela, din cuprinsul căruia rezultă că citația pentru termenul de judecată din 06.06.2019 a fost lăsată în cutia poștală pentru că nu a fost găsit nimeni la sediul asociației.

Având în vedere că nu a găsit nicio citație în cutia poștală, după studierea dosarului, a întrebat pe reprezentanții celorlalte persoane juridice care au sediul în clădirea în care există sediul recurentei, dacă nu au găsit cumva o citație adresată acesteia. Cu această ocazie, numitul Korosi Kristof, președintele Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, a deschis în prezența sa cutia lor poștală, care se află lângă cutia poștală a Uniunii, ocazie cu care a observat că citația emisă pe numele Uniunii Democrate Maghiare din România se afla în cutia poștală a Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, în consecință, factorul poștal, probabil din eroare, a pus citația în cutia postată a Uniunii Studenților Maghiari din Bihor, care atrage nelegala îndeplinire a procedurii de citare. Având în vedere că nu a avut cunoștință de existența procesului, nu a putut să formuleze întâmpinare și nu a putut să efectueze o apărare adecvată în fața instanței de fond.

Pe fondul cauzei:

Arată că în cuprinsul sentinței recurate instanța de fond a reținut că UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA este un partid politic și, în această calitate, în baza art. 2 lit. a) teza finală, rap. la art. 5 din Legea nr. 544/2001, are obligația să-i comunice reclamantei-intimate informațiile privind bugetul său. Învederează că trebuie subliniat faptul că UDMR nu este un partid politic, ci o asociație. Astfel, nu a fost înființată în baza Decretului-Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România (abrogată prin Legea nr. 27/1996 privind partidele politice, abrogată la rândul ei de Legea nr. 14/2003 privind partidele politice). UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA a fost înființată în baza Legii nr. 21/1924 privind asociațiile și fundațiile (abrogată prin OG. nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile). Arată că aceste aspecte rezultă chiar din sent. civ. nr. 45 din 26.01.1990 a Judecătoriei Sectorului I București prin care a fost înființată. UDMR nu a solicitat și nici nu a fost declarată asociație de utilitate publică. În consecință, atâta timp cât UDMR nu este nici partid politic, nici organizație neguvernamentală de utilitate publică nu îi sunt aplicabile disp. art. 2 din Legea nr. 544/2001, neavând obligația de a furniza informații de interes public.

Conform statutului și a legii, o asociație trebuie să depună raportul financiar până la data de 30 aprilie și trebuie realizat un raport intern al comisiei de cenzori. În cadrul UDMR raportul comisiei de cenzori a fost aprobat de Adunarea generală în ședința din 23.04.2019. Ca atare, având în vedere că cererea reclamantei-intimate a fost emisă către asociație în data de 13.03.2019, înainte de depunerea raportului financiar și aprobarea raportului comisiei de cenzori, nici nu se putea furniza informațiile privind bugetul asociației.

Apreciază că trebuie remarcat faptul că în cuprinsul cererii de chemare în judecată se menționează că la aceeași solicitare care i-a fost adresată nu a răspuns nici PNL, însă împotriva PNL-ului, conform informațiilor publicate în ziar, nu a fost intentată acțiune în instanță, fiind vorba despre o discriminare evidentă.

În drept, recursul nu a fost motivat.

Intimata reclamantă S.C. BIHOR MEDIA S.A., prin întâmpinarea depusă la dosar, a solicitat respingerea în întregime a cererii de recurs formulate de UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA – FILIALA BIHOR împotriva Sentinței nr. 515/CA/2019 a Tribunalului Bihor, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește cererea de respingere a acțiunii ca inadmisibilă, motivată de recurent prin faptul că nu a fost efectuată procedura prealabilă prevăzută de Legea 544/2001, menționează că această procedură nu este obligatorie.

Legea 544/2001 prevede, la articolul 21, alin. 2, că împotriva refuzului explicit se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată. În urma cererii formulate, UDMR Bihor nici măcar nu a transmis un răspuns de refuz. Din contră, conducătorul formațiunii, președintele executiv Szabo Odon, a garantat, printr-un e-mail transmis către redactorul ziarului (aflat la dosar, anexat odată cu cerere de chemare în judecată), că în mod sigur va transmite un răspuns.

Așadar, arată că este lesne de înțeles că o reclamație la conducătorul formațiunii, despre care Legea 544/2001 prevede că este posibilă, dar nu obligatorie, era absolut inutilă, ținând cont că președintele executiv al UDMR Bihor nu și-a respectat în cunoștință de cauză propria-i promisiune de a oferi un răspuns, și în mod cert nu s-ar fi sancționat pentru asta.

Consideră că trebuie, de asemenea, respinsă solicitarea recurentului de a casa sentința Tribunalului Bihor în acest dosar, pentru motivul că formațiunea nu a fost legal citată. Așa cum însăși recurentul arată, citația a fost lăsată la sediul organizației, în Municipiul Oradea, Piața Unirii 2-4. Aceasta este adresa oficială a organizației, așa cum este declarată de recurent în toate comunicările oficiale, chiar și în cererea înaintată acum, fără nicio altă mențiune specială.

Așa cum și reprezentanții UDMR Bihor recunosc, în cutia poștală de la această adresă a fost depusă citația de către factorul poștal, căruia nu i se poate imputa vreo vină pentru că la aceeași adresă există mai multe cutii poștale, care nici nu sunt verificate cu regularitate.

În ceea ce privește solicitarea pe fond a recurentului, de respingere a cererii de chemare în judecată ca nefondată, susține că aceasta nu subzistă, din mai multe motive:

În primul rând, S.C. BIHOR MEDIA S.A. nu a menționat expres că UDMR Bihor trebuie să răspundă cererii făcute în baza Legii 544/2001 strict în calitatea sa de partid politic, ci a utilizat denumirea de organizație politică, în ideea că această formațiune este, prin modul său manifest de comportare, deopotrivă organizație de utilitate publică și partid politic.

Menționează că este de notorietate jocul pe care UDMR îl face în plan public între cele două sintagme, punându-și de fiecare dată „haina” care i se potrivește mai bine intereselor de moment: adică formațiunea se recunoaște partid când e cazul să participe la alegeri și să obțină avantaje din funcțiile obținute ca urmare a procesului electoral, în administrația locală, în Parlament și în negocierile cu celelalte partide, respectiv este „organizație a comunității maghiare”, sau conglomerat de ONG-uri maghiare când e vorba să obțină avantaje de reprezentare sau fonduri destinate minorităților naționale.

Învederează că, așa cum se poate vedea chiar din document, solicitarea de informații viza această organizație în virtutea faptului că articolul 2 al Legii 544/2001 prevede că trebuie să asigure acces la informațiile publice nu doar orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, dar și „partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici”, articolul respectiv fiind acoperitor pentru cazul UDMR Bihor, din ambele perspective menționate mai sus.

UDMR este fără doar și poate o organizație neguvernamentală de utilitate publică, pentru că a fost constituită în folosul cetățenilor de etnie maghiară de pe teritoriul României și beneficiază de finanțare din bani publici, aspect care nu poate fi negat, chiar dacă în cererea sa, recurentul l-a ignorat cu desăvârșire.

Conform datelor publicate pe site-ul Departamentului pentru Relații Interetnice, din subordinea Secretariatului General al Guvernului României (anexa nr. 1), numai în anul 2018 UDMR a primit, de la bugetul de stat, 37 de milioane de lei, sub forma unor subvenții pentru formațiunile care reprezintă minoritățile etnice. Așadar, este limpede că UDMR, implicit organizația din Bihor, este finanțată din bani publici și trebuie să răspundă solicitărilor făcute în baza Legii 544/2001, indiferent că îi convine sau nu întrebarea primită, dacă ea este menită să servească interesul publicului.

Pe de altă parte, arată că nu trebuie ignorat faptul că, deși formal nu a fost înființată ca un partid politic, UDMR își desfășoară activitatea exact ca un partid politic: activitatea membrilor organizației este eminent politică, structurile sunt ale unui partid politic, iar formațiunea participă la toate scrutinurile electorale, dovadă că și acum, ca întotdeauna în ultimele trei decenii, UDMR Bihor are în Parlament senatori (Cseke Attila și Derzsi Ákos) și deputați (Szabó Ódon și Biró Rozália), dar și reprezentanți în Consiliul Județean, instituție condusă în urma unor alegeri și negocieri politice cu PSD și ALDE chiar de un udemerist (Pásztor Sándor) și în sumedenie de consilii locale.

Mai mult, tocmai pentru că participă la alegerile politice, UDMR trebuie, la fel ca toate celelalte partide, să prezinte periodic Autorității Electorale Permanente un raport financiar, document de asemenea public (anexa nr. 2).

Arată că nu poate fi acceptat nici argumentul conform căruia UDMR nu este o organizație neguvernamentală de utilitate publică doar pentru că nu a solicitat acest statut și nu a fost declarată ca atare de Guvernul României. Dispozițiile art. 2 din Legea 544/2001 sunt foarte clare și se referă la organizații neguvernamentale de utilitate publică, finanțate din bani publici, și nu la cele recunoscute ca fiind de utilitate publică. Altfel spus, UDMR nu trebuie să fi solicitat autorităților sau să fi căpătat prin hotărâre de guvern acest statut ca să ofere acces presei și comunității la informații de interes public.

Susține că este obligată să prezinte informațiile solicitate pentru că este o organizație neguvernamentală de utilitate publică care desfășoară sau ar trebui să desfășoare activități în interesul colectivității maghiare din România. Acest lucru nu doar că este notoriu, ci rezultă chiar și din articolul 10 al statutului UDMR (Uniunea este asocierea comunității naționale maghiare din România, constituită în vederea apărării, reprezentării publice și coordonării intereselor acestei comunități).

Consideră că această practică a UDMR trebuie stopată sau măcar descurajată, ignorarea cererilor de informații publice fiind o dovadă de rea credință și de lipsă de respect din partea unor politicieni care se pretind a fi în serviciul cetățenilor. Consideră că esențial în această cauză este ca recurenta să înțeleagă că este datoare la a comunica informații de interes public, pentru că este finanțată din bani publici, indiferent de forma proprie de organizare sau de aparențele și confuziile pe care le sădește în societate.

Așadar, arată că, refuzând să ofere răspunsuri la solicitările primite de la jurnaliști nu îi prejudiciază doar pe aceștia, ci, mai ales, pe cetățenii cărora presa trebuie să le furnizeze informațiile, în baza drepturilor fundamentale la informare și expresie, prevăzute de Constituție. Reiterând același argument deja respins de alte instanțe, UDMR Bihor nu face altceva decât să demonstreze că încalcă cu bună știință legea care o obligă să fie transparentă și că nu pune preț deloc pe corecta și completa informare a cetățenilor cărora, periodic, le cere voturile.

Consideră, în concluzie, că există suficiente argumente pentru care cererea de recurs a UDMR Bihor ar trebui respinsă, iar Sentința nr. 515/CA/2019 a Tribunalului Bihor menținută în totalitate.

În drept, întâmpinarea nu a fost motivată.

Examinând cauza, prin prisma motivelor de recurs invocate, instanța apreciază recursul declarat de Uniunea Democrată Maghiară din România – Organizația Județeană Bihor, ca fiind nefondat, pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește excepția inadmisibilității acțiunii, motivată de recurent prin faptul că nu a fost efectuată procedura prealabilă prevăzută de art.7 alin.1 din Legea 544/2001, Curtea reține că în speță nu este obligatorie parcurgerea procedurii prelabile, față de prevederile legii speciale.

Conform art. 7 alin.1 și 2 din legea nr.544/2001, autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile. (2) Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

Conform art. 22 alin.1 din aceeași lege, în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază

teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

În urma cererii formulate de intimata reclamantă, recurenta UDMR Bihor nu a transmis un răspuns la solicitările formulate, în termenul prevăzut de art.7 alin.1 și nici nu a comunicat un refuz motivat, situație în care sunt incidente preved. art.22 alin.1, enunțate anterior.

Referitor la solicitarea recurente de a casa sentința Tribunalului Bihor pentru motivul că nu a fost legal citată, instanța de recurs constată că citația a fost trimisă la sediul organizației, în Municipiul Oradea, Piața Unirii 2-4, conform dovezii de la dosar. Apărarea recurente că citația a fost depusă în altă cutie poștală de la aceeași adresă nu este dovedită cu nici o probă și, ca atare, nu poate fi avută în vedere de instanță.

În ceea ce privește soluția e admitere a cererii de chemare în judecată, Curtea constată că este întemeiată.

Conform preved. art.2 lit.a din legea nr.544/2001, *prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici.*

Recurenta este o formațiune politică finanțată din bani publici și trebuie deci să se supună prevederilor Legii 544/2001. Astfel, conform datelor publicate pe site-ul Departamentului pentru Relații Interetnice, din subordinea Secretariatului General al Guvernului României, în anul 2018 UDMR a primit de la bugetul de stat 37 de milioane de lei, sub forma unor subvenții pentru formațiunile care reprezintă minoritățile etnice. Prin urmare, indiferent că este un partid politic sau o organizație neguvernamentală de utilitate publică, recurenteii îi sunt aplicabile prevederile legii privind liberul acces la informațiile de interes public, întrucât beneficiază de finanțare din bani publici, astfel cum prevede textul de la art.2, li.a, teza a II-a din acest act normativ.

Pentru aceste aspecte, Curtea constată că recursul declarat de Uniunea Democrată Maghiară din România – Organizația Județeană Bihor este nefondat și va fi respins ca atare, în temeiul art.496 cod procedură civilă.

Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată în recurs de către intimată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de recurenta pârâtă **UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ BIHOR**, cu sediul în Oradea, Piața Unirii nr. 2-4, jud. Bihor și cu sediul procesual ales la S.C.P.A. „Kovacs, Kadar și Asociații”, situată în mun. Oradea, str. V. Alecsandri nr. 21, ap. 9, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimata reclamantă **S.C. BIHOR MEDIA S.A.**, CUI RO 25908958, înregistrată la O.R.C. de pe lângă Tribunalul Bihor sub nr. J05/1060/2009, cu sediul în Oradea, Calea Aradului nr. 4, bloc 3, sc. A, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 515/13.06.2019 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totalitate.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi, 04.11.2019.

Președinte,
Simona Cătălina
Marinescu

Judecător,
Ovidiu Blaga

Judecător,
Alina Crina Opreș

Grefier,
Cristina Nan

Red.dec. S.C.M./21.11.2019

Jud.fond Șilinca R.

Dact. N.C., 21.11.2019

4 ex.

- **2 comunicări** efectuate și predate la expediție în data de: **21.11.2019.**

- recurenta pârâtă **UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ BIHOR**, cu sediul procesual ales la S.C.P.A. „Kovacs, Kadar și Asociații”, situată în mun. Oradea, str. V. Alecsandri nr. 21, ap. 9, jud. Bihor

- intimata reclamantă S.C. **BIHOR MEDIA S.A.**, CUI RO 25908958, cu sediul în Oradea, Calea Aradului nr. 4, bloc 3, sc. A, jud. Bihor

